A mormota álmosan nyitotta ki a szemét. — Nem aludtam, — mondta rekedt, gyönge hangon. — Minden szót hallottam, amit beszéltetek cimborák!

— Mesélj valamit! — szólt a husvéti nyúl.

— Igen, kérem meséljen! — beszélte rá Alisz.

— Még pedig gyorsan, — tette hozzá a kalaposmester. — Különben elalszol, mielőtt a végére érnél.

— Hol volt, hol nem volt, volt egyszer három nővér, — kezdte nagy sietve a mormota. — Úgy hívták őket, hogy Erzsi, Lizi és Bözsi. Mindhárman egy mély kút fenekén éltek.

— Miből éltek? — kérdezte Alisz, akit mindig nagyon érdekeltek az evéssel és ivással összefüggő kérdések.

— Szirupból éltek, — felelte a mormota, pár percnyi gondolkodás után.

— Ezt már aztán nem hiszem, — jegyezte meg Alisz. — Hiszen a sok sziruptól megbetegedtek volna.

— Hát mondtam én, hogy nem? — mondta a mormota. — Betegek is voltak, nagyon betegek.

A nővérek csodálatos életmódja nagy gondolkodóba ejtette Aliszt. Sehogyse fért a fejébe a dolog. — Hogy lehet a kút fenekén sziruphoz jutni? — kérdezte.

A husvéti nyúl nagyon komolyan válaszolt: — Tölts magadnak több teát.

— Még eddig nem is töltöttem semmit, — mondta sértődötten Alisz. — S így hát nem tölthetek többet.

— Mondd inkább, hogy nem tölthetsz kevesebbet, — vágott közbe a kalaposmester, — semminél többet tölteni nem nehéz dolog.

— Senki sem kiváncsi a véleményére! — mondta Alisz.

— No, ki személyeskedik most? — kérdezte diadalmasan a kalaposmester.

Alisz nem tudta mit válaszoljon, ezért vett egy kis teát és egy darab vajaskenyeret. Aztán a mormotához fordult és megismételte a kérdést: — Hogy lehet a kút fenekén sziruphoz jutni?

A mormota újra gondolkozott egy-két percig, aztán így felelt: — Az a kút egy szirupkút volt.

— Olyan nincs! — kiáltotta Alisz mérgesen, de a kalaposmester és a husvéti nyúl leintették: — Pszt, pszt! — A mormota rosszkedvűen jegyezte meg: — Ha nem tudsz hallgatni, akkor inkább talán te mondd el a történet végét.

— Nem, nem kérem, — szólt Alisz nagyon udvariasan, — csak folytassa, nem fogom újra félbeszakítani. Talán mégis van valahol szirupkút.

— Van, van, biztosan van! — szólt méltatlankodva a mormota. Azután így folytatta: — A három kis nővér mindenfélét tanult, összeadni, kivonni...

— Mit kivonni? — kérdezte Alisz, egészen megfeledkezve ígéretéről.

— Szirupot, — mondta a mormota, ez egyszer minden gondolkozás nélkül.

— Jó volna egy tiszta csésze! — szakította félbe a kalaposmester. — Rukkoljunk mindnyájan egy székkel arrébb.

Evvel már rukkolt is, helyét a mormota